

Αγίου Παΐσιου: Η υπερηφάνεια γελοιοποιεί τον άνθρωπο

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

- Γέροντα, τί είναι αυτό που μάς κάνει να θέλουμε να γίνη γνωστό στους άλλους ὅ,τι καλὸ κάνουμε, ἐνῶ ἔχει τόση γλυκύτητα, τόση ἀπαλάδα, τὸ νὰ ζῆ καὶ νὰ ἐργάζεται κανεὶς στὴν ἀφάνεια;

- Τὸ πιὸ σπουδαῖο εἶναι ὅτι, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχη ἐσωτερικότητα καὶ προσπαθῇ νὰ μὴ γίνεταί γνωστὸ τὸ καλὸ ποὺ κάνει, αὐτὸ εἶναι αἰσθητὸ στοὺς ἄλλους· ὅλοι τὸν εὐλαβοῦνται καὶ τὸν ἀγαποῦν, χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ τὸ καταλαβαίνει.

Πόσο συμπαθὴς εἶναι ὁ ταπεινὸς ἄνθρωπος καὶ πόσο ἀποκρουστικὸς ὁ ὑπερήφανος! Τὸν ὑπερήφανο κανεὶς δὲν τὸν ἀγαπάει, ἀκόμη καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἀποστρέφεται. Βλέπεις, καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ, ἂν δοῦν κανένα παιδί λίγο ὑπερήφανο, τὸ κοροϊδεύουν, ἐνῶ ἓνα παιδί σιωπηλὸ, συνετό, πόσο τὸ ἐκτιμοῦν! Ἡ, ἂν dignityδοῦν κανέναν νὰ περπατᾷ καμαρωτὸς-καμαρωτός, τὸν παίρνουν μυρωδιὰ καὶ τὸν κοροϊδεύουν. Θυμᾶμαι κάποιον στὴν Κόνιτσα πού, ἐνῶ πέθαινε ἀπὸ τὴν πείνα, φοροῦσε κάθε μέρα κοστούμει, γραβάτα καὶ ρεπούμπλικο καὶ ἔβγαινε στὴν πλατεία καμαρωτός. Τὰ παιδάκια, μόλις τὸν ἔβλεπαν, πήγαιναν ἀπὸ πίσω του καὶ παρίστανα πῶς περπατοῦσε. Μικρούτσικα παιδάκια τώρα! Πόσο μᾶλλον οἱ μεγάλοι καταλαβαίνουν τὸν ὑπερήφανο ἄνθρωπο! Μὴ βλέπης ποὺ δὲν μιλοῦν, γιὰ νὰ μὴν τὸν ἐκθέσουν· ἀπὸ μέσα τους ὅμως ἀηδιάζουν.

Ὅποιος θέλει νὰ προβάλλῃ τὸν ἑαυτό του, τελικὰ γελοιοποιεῖται. Θυμᾶμαι, ὅταν ἦμουν στὸ Σινᾶ (Ὁ Γέροντας ἀσκήτεψε στὸ Σινᾶ ἀπὸ τὸ 1962 μέχρι τὸ 1964), εἶχε ἔρθει ἓνας παπᾶς ποὺ τὸν ἔλεγαν Σάββα. Ἦταν λίγο κενόδοξος, εἶχε καὶ μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτό του. Μιὰ μέρα οἱ Βεδουῖνοι ἀνέβαζαν στὸ μοναστήρι ἓνα βαρὺ πράγμα μὲ τὸ βίντσι καί, καθῶς τὸ σήκωναν, φώναζαν, γιὰ νὰ συγχρονισθοῦν, «σάουα-σάουα», δηλαδή «ὅλοι μαζί». Τοὺς ἄκουσε ὁ παπα-Σάββας κι ἔτρεξε ἀμέσως ἔξω. «Βρέ, ἀκόμη δὲν ἦρθα, λέει, καὶ "Σάββα" φωνάζουν! Καὶ ἐδῶ ὅλοι μὲ ἔμαθαν!». Νόμιζε ὅτι οἱ Βεδουῖνοι φώναζαν «Σάββα, Σάββα»! Μόλις τὸ ἄκουσα, μὲ

ἔπιασαν τὰ γέλια! Εἶναι νὰ μὴ γελάσης; Ὅπως δουλεύει τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἔτσι τὰ ἐρμηνεύει ὅλα... Ἄμα ὁ ἄνθρωπος εἶναι λίγο φαντασμένος, ὅλα φαντασμένα τὰ ἐρμηνεύει.

- Γέροντα, ἀπὸ ὑπερηφάνεια τὸ κάνει;

- Εἶναι αἰχμάλωτος στὴν κενοδοξία, τὸν κλέβει καὶ ἡ φαντασία καὶ φθάνει μετὰ... Μοῦ ἔλεγε ἕνας μοναχὸς πῶς, ὅταν ἦταν λαϊκός, εἶχε δώσει σὲ κάποιον ἕνα ἐπίσημο ἐπανωφόρι. Μιὰ μέρα ποῦ βρέθηκαν μαζί σὲ μιὰ συντροφιά, ἐκεῖνος τὸ φοροῦσε, ὁπότε κάποια στιγμή λέει: «Αὐτὸ τὸ παλτὸ ξέρετε ἀπὸ ποῦ τὸ ἔχω; Ἀπὸ τὸ Παρίσι! Ἄν ξέρατε καὶ πόσο τὸ ἀγόρασα!». Καὶ νὰ εἶναι ἐκεῖ μπροστὰ καὶ ὁ ἄλλος ποῦ τοῦ ἔδωσε τὸ ἐπανωφόρι εὐλογία!

- Καλά, Γέροντα, ἀνόητος ἦταν;

- Μὰ πιὸ ἀνόητος ἀπὸ τὸν ὑπερήφανο ὑπάρχει; Τελικὰ ἡ ὑπερηφάνεια γελοιοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο.

Ἄγ. Παΐσιου Ἀγιορείτου: ΛΟΓΟΙ Ε' «Πάθη καὶ Ἀρετὲς»

Ἐκ τοῦ ιστοτόπου Ἱεράς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ - ΨΗΦΙΔΕΣ ΠΙΣΤΕΩΣ